

НАРОДНА МЕТЕОРОЛОГИЯ

ОБЛАЦИ

Облацитѣ се представляватъ нѣщо като голѣми планини, образувани отъ мъгла и пара, които зематъ въздухъ и се обръщатъ въ вода, на която не било дошло още време да пада въ видъ на капки. Парата извлича изъ рѣкитѣ, езерата и моретата голѣмо количество вода, отнася я къмъ небето, дѣто се сгъстява образувайки мъглата и облацитѣ. Самитѣ облаци обладавали своитвото на сунгеръ и могли да попиватъ толкова вода, колкото е необходимо за да потопа цѣлия свѣтъ, което се и случило вече веднажа — презъ време на потопа. За да се не повтори другъ пѣтъ, Господъ затварялъ облѣцитѣ въ особени пещери, пазени отъ свети и хали и ги пускалъ по свое усмотрение. Надъ облацитѣ непосредствено почвала първата дипла отъ небето, ето защо нищо не могло да лети между тѣхъ. При все това за орлитѣ се приказва, че били летели понѣкога и надъ облацитѣ.

Облацитѣ биватъ свѣтли и тъмни; свѣлитѣ се ползватъ съ почитъ отъ народа и се възпяватъ отъ него съ симпатия и надежди. Тъмнитѣ, наричани още и черни облаци, напротивъ се посрѣщатъ съ страхъ и трепетъ, като предвестници на бури и пакости. За това хората си ги представляватъ като хали, противъ които се опълчаватъ змейоветѣ и св. Илия.

МЪГЛА

Мъглата е сгъстена водна пара, която обикновено стои затворена въ планински пещери, отъ дето по Божие повеление се пуца отъ св. Илия. Отъ нея се образували облацитѣ. До като тая пара лази по земята и по политѣ на планинитѣ — това е мъгла; дигне ли се нагоре — това сж вече облаци. Народътъ изобщо не обича мъглата, защото въ мъгляво време боравятъ вълци и хайдуты, па човѣкъ може и пѣтъ си да загуби.